

гордѣ съ тѣзи сынове, защото тѣ были украсены съ най добры тѣ природны дарбы. Тѣхны тѣ способности майка имъ знаила да развие превѣсно: по нейно распореждане, сынове тѣ и са учили при по добры тѣ наставницы, тя прилѣжно гледала да ги образова и направи таквызи благородны и юначны хора, какъвто былъ Сципіонъ, Веднѣжъ една знатна матрона и показвала свои тѣ драгоцѣнны нѣща и свѣтлы примѣны, а послѣ поискала да и покаже и Корнелія съкровища та си: Корнелія повыкала сынове тѣ си и казала: „ето мои тѣ единички най драги съкровища.“

Двама та братья развивали са съвършено различно, но паднѣли сѣ на единъ пѣтъ. Тиберій былъ тихъ, кроткъ и ерамижливъ, като дѣвица; а Кай, по младый тѣ отъ него съ деветъ години, былъ напротивъ бързорѣкъ, сприхливъ и распаленъ. Тѣ и двама та были сильны въ оратореско то искусство, но по старый тѣ братъ покърत्याлъ сѣрца та и убѣждавалъ, а по младый тѣ — увличалъ подирѣ си. Нѣкога Кай былъ способенъ да стигне до гнѣвъ и до укорны думы, — въ таквызи случаи на единъ неволникъ было порѣчано да го укротѣва съ звукове тѣ на свирѣка та. Тиберій живѣялъ просто и довольно уединено; Кай напротивъ, — открыто: той обичалъ раскошь на трапеза та и кѣшны тѣ премѣны. Но и двама та были пламенны защитницы на правда та и на право то.

3. Тиберій Гракхъ, народный трибунъ.

По старый тѣ братъ постѣпилъ по напредъ въ общественна длѣжность. Той приелъ народна та страна и много са грижалъ за бѣдны тѣ. Плебеи тѣ го обичали и го избрали трибунъ, за да са бори за тѣхны тѣ права. За първо и най важно условіе за улущеніе то на тѣхно то състояние, Тиберій намѣрвалъ, да има сѣкій гражданинъ собственность: защото щомъ живѣе единъ по милость та на другого, свобода не може да съществува. Въ този смисълъ той предложилъ новъ законъ, въ